

کره جنوبی کشوری است که در سالهای اخیر توسعه اقتصادی شتابانی داشته، به گونه‌ای که این رشد همه بخش‌های گوناگون اقتصادی - اجتماعی از جمله آموزش عالی را سخت دگرگون ساخته است، شمار دانشجویان، مراکز آموزشی عالی و مؤسسات دانشگاهی در ظرف ۳۰ سال چندین برابر شده که بسیار شگفت‌انگیز است. آموزش عالی و بطور عمده مدیریت اجرایی آن بسیار دگرگون شده و استقلال عمل گسترده‌ای یافته است. گفتنی است که کره در ساختار اداری خود سخت خواهان تحول و پذیرش گزینه‌های مطلوب است. از این روی در طول ۳۰ سال دستکم ده بار روش‌های گزینش دانشجو در این کشور دگرگون شده و می‌توان گفت که از سال ۲۰۰۲ کمابیش بر پایه مکانیسم کشورهای غربی که مورد پذیرش کره است، عمل می‌شود. سیستم گزینش دانشجو با رعایت اصول عمومی متمرکز در برگزاری آزمون سراسری، همراه با استقلال و آزادی عمل واحدهای دانشگاهی انجام می‌گیرد. سوابق دانش آموزی و امتیازات دوران تحصیل دبیرستانی، ملاک‌هایی است که واحدهای دانشگاهی در کره می‌توانند در گزینش دانشجو مورد توجه قرار دهند. کره سرمایه‌گذارهای کلانی در بخش آموزش عالی داشته و بخش خصوصی در این زمینه بسیار فعال است و سهمی بیش از هشتاد درصد در اداره امور آموزش عالی دارد؛ هر چند سیاست‌های پایه‌ای برای گزینش از سوی دولت ارائه و به کار گرفته می‌شود. کره از تکنولوژی‌های پیشرفته و بویژه دانش الکترونیک در همه ابعاد آموزش عالی به گونه گسترده بهره می‌گیرد. رشته‌های فنی - حرفه‌ای و علمی - کاربردی اهمیت ویژه‌ای دارند و دولت در گزینش دانشجو در این خصوص سخت انعطاف‌پذیر است، زیرا این دانش‌آموختگان برای کره اهمیت بسیار دارند.

بررسی و مقایسه تطبیقی گزینش دانشجو در کره جنوبی و ایران

پیشگفتار:

کره جنوبی کشوری دموکراتیک با ۵ هزار سال پیشینه تاریخی است. کره در ۳۰ سال اخیر از رشد و توسعه فزاینده‌ای در بخش‌های گوناگون اقتصادی برخوردار شده و جایگاه ویژه‌ای در میان کشورهای در حال توسعه به خود اختصاص داده و نوسازی گسترده‌ای را آغاز کرده است.

آموزش عالی در کشور کره در طول چند دهه اخیر در به کارگیری انواع تکنولوژی‌های تازه گسترش چشمگیری یافته و به سطحی رسیده که این کشور با جایگاه ویژه‌ای از توسعه یافتگی به سده ۲۱ گام نهاده است.

آمارها حاکی از گسترش آموزش در ابعاد گوناگون آن در سالهای اخیر در این کشور است. شمار کالج‌ها و دانشگاه‌ها که در سال ۱۹۴۵ تنها ۱۹ مورد بوده، در سال ۲۰۰۲ به بیش از ۱۳۰۰ مورد افزایش یافته و شمار دانشجویان از ۷۸۱۹ نفر به بیش از ۳/۶ میلیون نفر رسیده است. دولت کره معتقد است که نمی‌توان به توسعه آموزش عالی به تنهایی دست یافت بلکه این توسعه باید همگام با

تعالی دیگر بخشها و بویژه همه زیر مجموعه‌های آموزشی باشد. از این رو کره نگاه ویژه‌ای به آموزش دبستانی و دبیرستانی معطوف داشته و ساماندهی و نوسازی آنها را سخت مورد توجه قرار داده است.

روش بررسی در این پژوهش بر پایه بهره‌گیری از منابع و مدارک و مستندات مکتوب بوده و تلاش شده است آخرین اطلاعات از مجاری گوناگون بویژه مطالعات کتابخانه‌ای و نیز شبکه‌های الکترونیک به دست آید.

آموزش عالی در کشور کره:

وزارت آموزش و توسعه منابع در واقع مسئولیت شکل‌دهندگی در اداره آموزش عالی را در کشور به عهده دارد و هسته مرکزی به شمار می‌آید. این وزارت دارای چنان ساختار سازمانی و تشکیلاتی است که بتواند به نیازهای امروز کره در زمینه آموزش عالی پاسخ دهد. بخش کلان برنامه‌ریزی و اجرای منابع مالی و کارهای اساسی مدیریت به واحدهای ملی واگذار شده و بنابراین دانشگاه‌ها در ابعاد ایالتی از استقلال ویژه‌ای

نویسنده:

دکتر سید جواد انگلی
دکتر مصطفی خادمی

موفق باشند، در آموزش عالی هم موفقیت لازم را به دست خواهند آورد.

این نگرش در کره سبب شده است که فرد بتواند شخصاً جستجوگر باشد و به رشد شخصیت دانش آموزان و دانشجویان نیز کمک شود. به نظر می رسد سرانۀ امکانات آموزشی، کتاب و تکنولوژی های آموزشی در دسترس در کشور کره یکی از بالاترین نسبت ها در جهان باشد.

گفتنی است که از امسال دوره آموزش راهنمایی هم در کشور کره اجباری و رایگان شده است.

نکته در خور توجه این است که در کشور کره حتی در دوره های دبیرستان گزینش داوطلبان به سابقه تحصیلی آنان معطوف می شود. کره نظام آموزشی دوره دبستان و دبیرستان را بر پایه الگوی ۶-۳-۳ پذیرفته و بازنگری تحصیلات در سطوح گوناگون را پیوسته در برنامه های خود دارد.

دبیرستان ها در کشور کره به دو بخش عمومی و فنی - حرفه ای تقسیم می شود. در دبیرستان های عمومی، دانش آموزان، سال اول را می گذرانند و در سال دوم رشته خاصی را انتخاب می کنند. دوره دبیرستان در کره سه سال است. در این مقطع است که دانش آموزان خود را برای ورود به دانشگاهها آماده می سازند.

تنوع آموزش عالی در این کشور چشمگیر است و انواع رشته های تحصیلی در مقاطع گوناگون، در کره وجود دارد. از سال ۲۰۰۲ روش تازه ای در گزینش دانشجو به کار گرفته می شود که این روش به گونه ای گسترده اختیارات، قدرت و خودگردانی را به واحدهای دانشگاهی می دهد و دست آنها را در گزینش دانشجو باز می گذارد. هر واحد دانشگاهی آزاد است شاخص های مورد نظر خود را در گزینش دانشجو تعیین کند و به کار گیرد. بر پایه شاخص های گوناگونی که در این مورد وجود دارد از جمله سوابق تحصیلی دوره دبیرستان، نمره قابل پذیرش در دانشگاه باعنوانهای CSAT) College Scholastic Ability Test یا Essay Test، پروانه ها، گواهی نامه ها و توصیه نامه های تخصصی - علمی چگونگی پذیرش داوطلب تعیین می شود. CSAT در پنج رده است. زبان کره ای، ریاضیات، مطالعات

برخوردارند. منابع مالی آموزش عالی در کره، اعتباراتی است که از طریق بودجه دولتی، بودجه محلی و منابع مالی بخش خصوصی فراهم می شود. روشن است که بیشترین منابع اعتباری از سوی دولت تأمین می گردد. پرداخت شهریه از سوی دانشجویان، منابع مالی و اعطایی از ناحیه شرکت های خصوصی و سازمانهای اجتماعی هم رقم چشمگیری را تشکیل می دهد. در کره تخفیف های مالیاتی قابل توجه، همراه با کمک ها و عطایای ملموسی برای بخش خصوصی فعال در زمینه آموزش عالی در نظر گرفته می شود و این جدا از امکاناتی است که در اختیار دانشجویان قرار می گیرد. به نظر می رسد یکی از وجوه مشترک میان ایران و کره، وجود درصد بالای جامعه فرهنگی در کل جمعیت کشور باشد به گونه ای که در کشور کره یک چهارم جمعیت کشور را دانش آموزان، دانشجویان، آموزگاران و استادان و دیگر فرهنگیان تشکیل می دهند؛ این نسبت برای ایران نزدیک به یک سوم است. ۲۰ درصد بودجه کشور کره در زمینه آموزش هزینه می شود و این رقم بالایی است و نشان می دهد که کره برای آموزش در کشور حساب ویژه ای باز کرده است. تحصیلات در مقطع ابتدایی اجباری است. بر اساس قانون، دولت و بخش خصوصی می توانند در همه مقاطع تحصیلی فعالیت کنند. اکنون در کره مدارس عالی و رشته های تحصیلی گوناگون دایر است.

در سال ۲۰۰۲، ۹۹/۹ درصد کودکان لازم التعلیم در کشور کره زیر پوشش آموزش ابتدایی قرار گرفتند و این در شرایطی بوده که میانگین شمار دانش آموزان در هر کلاس ۳۴ نفر بوده است. اینکه از این تعداد ۹۹/۶ درصد وارد دوره راهنمایی و دبیرستان شده اند، بیانگر آن است که آفت تحصیلی در این کشور بسیار ناچیز است.

کره در ایجاد و گسترش مهد کودک و آموزش پیش دبستانی سخت فعال است و سرمایه گذاری می کند. بیش از ۸ هزار مهد کودک اکنون در آن کشور فعالیت می کنند.

علت تمرکز بر دوره های پیش دبستانی و ابتدایی آن است که مسئولان کشور کره معتقدند زیرساخت های آموزش عالی، آموزش پیش دبستانی و ابتدایی است و اگر در این زمینه

○ کره جنوبی در ساختار اداری خود سخت خواهان تحول و پذیرش گزینه های مطلوب است. از این روی در ۳۰ سال گذشته دستکم ده بار روش های گزینش دانشجو در این کشور دگرگون شده است. از سال ۲۰۰۲، کمابیش بر پایه ساختار آموزشی کشورهای غربی که مورد پذیرش کره است، عمل می شود.

اجتماعی، علوم و زبان خارجی (انگلیسی)، که برای تعیین سطح مهارت داوطلب و توانایی تجزیه و تحلیل او مؤثر است. افراد می توانند برای دانشگاه‌های گوناگونی که انتخاب می کنند، داوطلب شوند؛ بنابراین امکان انتخاب داوطلبان گسترده است.

آموزشکده‌های فنی و حرفه‌ای در کره بسیار

اهمیت دارند و سرمایه‌گذاری‌های کلانی از سوی دولت و شرکت‌های خصوصی برای آموزش نیروهای ماهر و فنی انجام می‌گیرد. پذیرش در این آموزشکده به نسبت آسان است و کسانی که دوره دبیرستان یا هنرستانهای فنی-حرفه‌ای را به پایان رسانده‌اند و مدرک تحصیلی دیپلم یا معادل و هم‌ارز آن دارند می‌توانند برای دوره کاردانی نامزد شوند. ورود به این دوره‌ها بر پایه وضع تحصیلی و نمره‌های کسب شده در دوره دبیرستان بوده و هر دانشکده به گونه اختصاصی، معیار سنجش و گزینش خود را تعیین می‌کند. کمابیش ۵۰ درصد داوطلبان در هر سال در این آموزشکده‌ها پذیرفته می‌شوند. دانش‌آموختگان در این آموزشکده‌ها، افراد ماهری هستند که از نظر فنی واجد شرایط بوده و دارای تأییدیه سیستم گواهینامه ملی می‌شوند. سیستم واحدی-ساعت در این مقطع برقرار است. سطحی از واحدها که هر داوطلب می‌تواند در هر ترم بگیرد و کارهای آزمایشگاهی و... همه پیرو یک نظام منظم تصمیم‌گیری است که از پیش تعیین و در سطح ملی به اجرا گذاشته شده است. روشن است که وزن و اهمیت درسهای فنی-حرفه‌ای در مقطع کاردانی فنی بسیار بیشتر از آموزش درسهای عمومی است. بطور میانگین، سالانه بیش از ۸۰ درصد دانش‌آموختگان مقطع کاردانی جذب کار می‌شوند و این نشان دهنده اهمیت رشته‌های علمی-کاربردی در کشور کره است.

آموزشکده‌های فنی و حرفه‌ای در کره بسیار گسترده است و توانایی تجزیه و تحلیل او مؤثر است. افراد می‌توانند برای دانشگاه‌های گوناگونی که انتخاب می‌کنند، داوطلب شوند؛ بنابراین امکان انتخاب داوطلبان گسترده است.

اهمیت دارند و سرمایه‌گذاری‌های کلانی از سوی دولت و شرکت‌های خصوصی برای آموزش نیروهای ماهر و فنی انجام می‌گیرد. پذیرش در این آموزشکده به نسبت آسان است و کسانی که دوره دبیرستان یا هنرستانهای فنی-حرفه‌ای را به پایان رسانده‌اند و مدرک تحصیلی دیپلم یا معادل و هم‌ارز آن دارند می‌توانند برای دوره کاردانی نامزد شوند. ورود به این دوره‌ها بر پایه وضع تحصیلی و نمره‌های کسب شده در دوره دبیرستان بوده و هر دانشکده به گونه اختصاصی، معیار سنجش و گزینش خود را تعیین می‌کند. کمابیش ۵۰ درصد داوطلبان در هر سال در این آموزشکده‌ها پذیرفته می‌شوند. دانش‌آموختگان در این آموزشکده‌ها، افراد ماهری هستند که از نظر فنی واجد شرایط بوده و دارای تأییدیه سیستم گواهینامه ملی می‌شوند. سیستم واحدی-ساعت در این مقطع برقرار است. سطحی از واحدها که هر داوطلب می‌تواند در هر ترم بگیرد و کارهای آزمایشگاهی و... همه پیرو یک نظام منظم تصمیم‌گیری است که از پیش تعیین و در سطح ملی به اجرا گذاشته شده است. روشن است که وزن و اهمیت درسهای فنی-حرفه‌ای در مقطع کاردانی فنی بسیار بیشتر از آموزش درسهای عمومی است. بطور میانگین، سالانه بیش از ۸۰ درصد دانش‌آموختگان مقطع کاردانی جذب کار می‌شوند و این نشان دهنده اهمیت رشته‌های علمی-کاربردی در کشور کره است.

در کشور کره فعالیت دانشگاه با عنوان - Open University یا چیزی مانند دانشگاه پیام نور در ایران در سطح گسترده وجود دارد و امکان ادامه تحصیل را برای مقاطع گوناگون تحصیلی فراهم می‌کند.

گفتنی است که سهم کره در بهره‌گیری از

امکانات الکترونیک در آموزش و وسایل ارتباط

اجتماعی، علوم و زبان خارجی (انگلیسی)، که برای تعیین سطح مهارت داوطلب و توانایی تجزیه و تحلیل او مؤثر است. افراد می‌توانند برای دانشگاه‌های گوناگونی که انتخاب می‌کنند، داوطلب شوند؛ بنابراین امکان انتخاب داوطلبان گسترده است.

آموزشکده‌های فنی و حرفه‌ای در کره بسیار

○ در کسره جنوبی سرمایه‌گذاری‌های کلانی در بخش آموزش عالی صورت گرفته و بخش خصوصی در این زمینه بسیار فعال است و سهمی بیش از هشتاد درصد در اداره امور آموزش عالی دارد؛ هر چند سیاستهای پایه‌ای برای گزینش دانشجو از سوی دولت ارائه و به کار گرفته می‌شود.

سیستم ورود به دانشگاه و مؤسسات

آموزش عالی:

سیستم ورود به دانشگاه در کشور کره از سال

پاره‌ای از داوطلبان اولویت داده می‌شود، مانند فرزندان روستاییان، ماهی‌گیران و رشته‌های ورزشی و تربیت بدنی. این کمابیش همانند امتیازاتی است که در ایران به افراد بومی و قهرمانان ورزشی واجد شرایط داده می‌شود. از موارد زیر، به انتخاب دانشگاه، برای گزینش بهترین دانشجویان واجد شرایط می‌تواند استفاده شود:

- آموزش هوش و استعداد (aptitude test):

- سوابق فعالیت‌های تحصیلی در مدارس؛

- آزمون توانایی ورود به دانشگاه؛

- آزمون‌هایی که ممکن است به صورت اختصاصی از سوی هر دانشگاه برگزار شود از جمله آزمون‌های تستی، نوشتاری، مصاحبه، آزمون سنجش هوش و استعداد؛

- توصیه‌نامه‌های تخصصی.

- جایزه و پاداش‌های علمی.

در بسیاری موارد گزارش سوابق فعالیت‌های تحصیلی در مدارس و دبیرستان، از سوی آموزگاران فراهم می‌شود. هدف از روش تازه ارزیابی و گزینش دانشجویان آن است که نه تنها اطلاعات کلی از داوطلب به دست آید، بلکه اطلاعات مشخص و رسمی در خصوص آنان حاصل شود که از آن جمله می‌توان به دستاوردهای علمی و تحصیلی، پیشینه رفتاری و توسعه هنجارهای اجتماعی داوطلب اشاره کرد. در شرایط کنونی در یک چارچوب رسمی این زمینه ارزیابی فراهم و به اجرا گذاشته شده است.

دوازده مورد اصلی طبقه‌بندی شده از سوابق مدارس راهنمایی و دبیرستان و یک مورد در رابطه با تحصیلات ابتدایی (یک درس اختیاری) در این سابقه رده‌بندی می‌شود.

آزمون توانایی علمی دانشگاهی سالی یک بار و در سطح کشور برگزار می‌شود. هدف از اجرای این آزمون آن است که:

- گونه‌ای غربال کردن داوطلبان انجام شود، تا واجدان شرایط آموزش عالی مشخص شوند؛

- گونه‌ای مشارکت در پیشبرد و گسترش دانش و آموخته‌های دوره دبیرستان به دست آید؛

- هدفمند کردن و اعتبار بخشیدن به داده‌هایی که بر پایه آنها دانشجوی تازه برای مؤسسات آموزش عالی و دانشگاه برگزیده می‌شود. اجرای

۱۹۴۵ تاکنون ده بار دگرگون شده است. تا سال ۲۰۰۱ ارزیابی و پذیرش داوطلبان که برای ورود به دانشگاه نام نویسی می‌کردند، بر پایه نمره‌های آزمون اختصاصی و میانگین یا معدل نمره‌های کسب شده در مقطع تحصیلی بود. این روش سبب می‌شد که فشار زیادی به داوطلبان وارد شود، مانند هزینه‌های مالی و اقتصادی که به والدین برای تدارک آموزش فرزندان تحمیل می‌گردید. در این روش، آموزش‌های دوران دبیرستان، مبنای تحصیل و یادگیری بود و باروش معتبری که مطالب در حافظه بماند، آمادگی برای پذیرش در دانشگاه ایجاد می‌شد. اکنون وزارت آموزش و توسعه منابع، راهکار تازه‌ای در زمینه گزینش دانشجویان ارائه کرده و می‌کوشد مشکل پذیرش را به صورت ریشه‌ای حل کند و دانشجویان با استعداد و باهوش را پرورش دهد. نظام جدید بر سه وازه استوار شده است:

۱- diversification، تنوع

۲- specialization، تخصص

۳- autonomy، خودگردانی و استقلال

سیستم جدید گزینش دانشجویان ورود او به دانشگاه، به هر مؤسسه آموزش عالی اجازه می‌دهد شاخص‌ها و معیارهای مورد نظر خود را برای پذیرش طراحی کند و گسترش دهد. از این رو دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی ممکن است مدارک گوناگونی درخواست کنند، تا از این راه تفاوت‌ها در استعداد آشکار شود، مانند پیشینه فعالیت‌های تحصیلی، آزمون، مصاحبه‌ها، توصیه‌نامه‌های تخصصی-علمی و...

هر دانشگاه مجاز است سیستم غربال کردن و گزینش مورد نظر خود را به کار بندد.

اصلاحات در خصوص پذیرش دانشجویان در سیستم جدید سبب شده تا جایی که امکان دارد از سطوح ابتدایی تا متوسطه آنچه را مطلوب و مورد نیاز دانش آموزان است و شرایط ورود به دانشگاه‌ها را تسهیل می‌کند، فراهم آید؛ هر چند این کار سبب شده که تدریس خصوصی گسترش و توسعه یابد. دانشگاه‌ها، دانشجویان واجد شرایط را بر پایه موارد و مدارک اختیاری مانند توصیه‌نامه‌های تخصصی، مصاحبه و تست‌های پایه‌ای اجرایی، گزینش می‌کنند. در برخی رشته‌ها و در برخی موارد به

○ کمره جنوبی از

تکنولوژیهای پیشرفته بویژه دانش الکترونیک در همه ابعاد آموزش عالی به گونه گسترده بهره می‌گیرد. رشته‌های فنی-حرفه‌ای و علمی-کاربردی اهمیت ویژه‌ای دارد و دولت در گزینش دانشجویان در این زمینه‌ها بسیار انعطاف پذیر عمل می‌کند زیرا این دانش‌آموختگان برای کره اهمیت بسیار دارند.

این برنامه به سه تناوب مستقیم تقسیم می‌شود؛ نخستین گزینه برای دانشجویان، شرکت در رشته‌های علوم انسانی و علوم اجتماعی است.

دومین گزینه، علوم طبیعی و سومین گزینه هنر و ورزش است. این سه گونه آزمون چه از نظر محتوا و شیوه برگزاری و چه از نظر نمره، در سه‌وا و مواد درسی مورد آزمون با یکدیگر فرق دارند. برای نمونه، بیشترین نمره برای آزمون، در مطالعات اجتماعی برای رشته‌های علوم انسانی و علوم اجتماعی و هنر و ورزش ۷۲ است؛ ولی برای داوطلبان علوم انسانی و هنر و ورزش برای آن آزمون ۴۸ و برای رشته علوم طبیعی ۷۲ است. بیشترین نمره در علوم، برای رشته علوم اجتماعی، علوم انسانی و هنر و ورزش برای آن آزمون ۴۸ ولی برای رشته علوم طبیعی ۷۲ است. از سال ۱۹۹۸ یک مقیاس نمره استاندارد شده، برای تطبیق در زمینه درس‌های انتخابی در آزمون، پذیرفته شده و به اجرا درآمده است. روی کارت داوطلبان که وضع آنها گزارش می‌شود، نمره خام برای هر رشته، درصد نمره خام و نمره‌های آزمون استاندارد شده و وزن نمره‌های آزمون و استاندارد، برای هر رشته و گروه علمی معلوم شده است. در سه‌وا اختصاصی آشکارا برای هر رشته اهمیت ویژه دارند و بنابراین ضریب تخصصی بالاتری دریافت می‌کنند، همچنان که در آزمون سراسری دانشگاه آزاد اسلامی رشته زیست‌شناسی برای داوطلبان گروه پزشکی ضریب ۴ دارد. این درس اگر در آزمون علوم انسانی مطرح شود ضریب ۱ دارد. عکس این موضوع ممکن است برای درس عربی مطرح شود. در گرایش فنی و مهندسی، ضریب عربی ۱ و برای رشته حقوق این ضریب ۴ است.

اهداف اساسی در نظام آموزش عالی کره در زمینه گزینش دانشجویان با سیاست‌های زیر همراه است:

۱- همپایی دانشگاه‌های کره با پژوهش‌های جهانی با این هدف که زیرساخت‌هایی به وجود آیند که کشور بتواند به خلاقیت و تکنولوژی بالا دست یابد و این امر بر اساس گزینش بهتر دانشجویان تحقق می‌یابد.

۲- تقویت رقابت در سطح دانشگاه‌های محلی که این مهم در پرتو تمرکز بر گزینش داوطلب در مقاطع کارشناسی ارشد و دکتری تخصصی انجام می‌گیرد. دولت کره گزینش دانشجویان در این دو مقطع را مرحله‌ای از ظرفیت‌سازی نیروهای

انسانی؛

۳- توجه پایه‌ای به آموزش پیش‌دبستانی، ابتدایی و دبیرستان؛

۴- توجه کره به آموزش فنی - حرفه‌ای و دانش علمی - کاربردی بسیار چشمگیر است. در این جا سیاست گزینش دانشجویان در همخوانی با نیاز بازار و شناخت استعدادها، بسیار انعطاف‌پذیر است و می‌تواند در جهت اهداف مورد نظر دیگرگون شود.

۵- کره به پیوندها و ارتباطات جهانی پای‌بند و معتقد است. از این رو برای اعتلای آموزش عالی کشور، روابط آموزشی گسترده‌ای با کشورهای

○ آموزش عالی در کره
جنوبی در چند دهه اخیر در به کارگیری انواع تکنولوژیهای تازه گسترش چشمگیر یافته و به مرتبه‌ای رسیده که این کشور با جایگاه ویژه‌ای از توسعه یافتگی به سده ۲۱ گام نهاده است.

○ دولت کره جنوبی معتقد است توسعه آموزش عالی باید همگام با توسعه دیگر بخشها و بویژه همه زیر مجموعه‌های آموزشی باشد. از این رو کره نگاه ویژه‌ای به آموزش دبستانی و دبیرستانی داشته و ساماندهی و نوسازی آنها را سخت مورد توجه قرار داده است.

پذیرش، به این خواست داوطلبان در حد امکان پاسخ مساعد دهد؛ ولی گرایش شدید به ادامه دادن تحصیلات و نیز کمبود ظرفیت لازم برای پذیرش کامل داوطلبان، همچنان در کره ادامه دارد. به‌ر روی واحدهای دانشگاهی ضمن حفظ استقلال عمل در گزینش دانشجو و ضوابطی اختصاصی که برای انتخاب دانشجو به کار می‌گیرند، در مراحل پذیرش، ارزش پیشینه تحصیلی داوطلب در دوره دبیرستان و نمره‌ای که در آزمون سراسری کشور به دست می‌آورد، بر پایه یک نسبت عرفی ۳۰ به ۷۰ محاسبه می‌شود و این نسبت بر اساس نظر کارشناسان دانشگاه و سیاست واحدهای آموزشی می‌تواند فرق کند. نظام جدید به هر دانشگاه و مؤسسه آموزش عالی اختیارات بیشتری برای گزینش دانشجو و پذیرش او می‌دهد. آنها می‌توانند با آزادی بیشتر عمل کنند و البته عوامل گوناگون دیگر مانند سوابق تحصیلی، مهارت‌های ویژه و... را در گزینش دانشجو در نظر بگیرند. دولت کره تلاش می‌کند بر پایه سیاست‌های زیر در مورد گزینش دانشجو، توسعه رشته‌های تحصیلی و سرمایه‌گذاری در این بخش عمل کند:

- برقراری ارتباط بسیار نزدیک با بخش صنعت و بنگاههای تولیدی؛

- حفظ پیوستگی فعالیت‌های تولیدی و

آموزشی و گسترش آموزش ضمن خدمت؛

- تنظیم یک تقویم کامل سالانه آموزشی که هر کس بتواند با برنامه، در فرآیندهای آموزشی شرکت کند؛

- گسترش آموزش‌شکده‌های صنعتی و همه فعالیت‌هایی که آینده‌مقاطع تحصیلی فنی-مهندسی و علمی-کاربردی را تقویت می‌کند؛

- آموزش ویژه در کشور کره جای خاصی دارد. کره در نظام گزینش دانشجوی خود برای دانشجویان معلول، نابینا و کسانی که دارای نارسایی‌های فیزیکی هستند اصول ویژه‌ای در نظر می‌گیرد. در سیستم گزینش و آموزش عالی برای این دانشجویان امکانات مربوط فراهم است؛

- نظام گزینش دانشجو بر پایه پژوهش مداوم در این زمینه از ابعاد کمی، کیفی و شرایط متحول می‌شود و بهبود می‌یابد. از این رو کره تاکنون ده بار دگرگونی‌های مهمی در نظام گزینش دانشجو پدید آورده است و هم‌اکنون ده‌ها مرکز پژوهشی در سطوح آموزش عالی در کره فعال هستند.

پیشرفته جهان دارد و تبدلات آموزشی و فرهنگی گسترده‌ای در سطوح بین‌المللی برقرار کرده است. این تبدلات فرهنگی برای بالا بردن سطح آموزش عالی، بر انتخاب گزینه‌های برتر و استعدادها درخشان متمرکز است.

بطور کلی مؤسسات آموزش عالی بر پایه مقطع تحصیلی و گزینش دانشجو به شکل زیر رده‌بندی می‌شوند:

۱- در آموزش‌شکده‌های فنی و حرفه‌ای که دوره تحصیل در آن‌ها دو سال است، به داوطلبان دانشنامه کاردانی داده می‌شود و پذیرش در آنها بسیار انعطاف‌پذیر است.

۲- کالج‌ها و دانشگاههایی که دوره کارشناسی در آنها دایر است. مدت این دوره‌ها ۴ سال است؛ دوره عمومی پزشکی در این کشور ۶ سال است.

۳- دانشسرای عالی و مراکز تربیت معلم. دوره تحصیل در این مراکز آموزشی ۴ سال است و پذیرفته‌شدگان به مرکز کارشناسی دست می‌یابند. در این مراکز، درسهای اختصاصی آموزش و پرورش، علوم تربیتی و مشاوره و راهنمایی تدریس می‌شود.

۴- آموزش‌شکده‌ها و دانشگاه‌های اختصاصی که دوره‌های دو ساله یا چهار ساله دارند مانند دانشکده‌های پرستاری و مراکز آموزش الهیات و معارف دینی....

در بسیاری از دانشگاه‌های کره امکان تحصیل تا مقطع کارشناسی ارشد و دکتری تخصصی وجود دارد. بیشترین مراکز آموزش عالی کره خصوصی هستند ولی از سوی دولت مرکزی کنترل و نظارت می‌شوند و بردهای تخصصی و اعتبار دانشنامه آنها را دولت و وزارت آموزش تأیید می‌کند. در کشور کره محدودیت‌ها و سخت‌گیری‌هایی برای ورود به دانشگاه و نیز احراز شغل شریف استادی وجود دارد و در همه موارد گونه‌ای حداقل‌ها با عنوان ضابطه و معیار ورود به دانشگاه و آموزش در آن، مطرح می‌شود باید رعایت شود.

واحدهای آموزش عالی قدرت و استقلال چشمگیری در انجام فعالیت‌های خود دارند. به‌ر روی، ورود به دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی در کره با محدودیت‌های سختی همراه است. با وجود مشکلاتی که در مورد پذیرش دانشجو در دانشگاهها وجود دارد و نیز شمار زیاد داوطلبان و فارغ‌التحصیلان از دبیرستان‌ها، کره تا اندازه زیادی توانسته است در چارچوب رقابت شدید در زمینه